

שבת דף פא

משנה. **עצם** - כדי לעשות תרווד, רבי יהודה אומר: כדי לעשות ממנו חף, זכוכית - כדי לגרור בו ראש הכרכר. צרור או אבן - כדי לזרוק בעוף, רבי אלעזר בר יעקב אומר: כדי לזרוק בבהמה .

מהלך הסוגיות:

עצם - קושי (כמו בדפים אחרונים) האם יכול להיות שר' יהודה מיקל? הרו ידוע שהוא מחמיר בשיעורים?

תירוץ – הוא מחמיר – התכוון לחפי פותחת
הבאת ברייתא על חפי פותחת לעניין טומאה/טהרה

זכוכית – הבאת ברייתא עפ דעה אחרת - כדי לפצוע בה שני נימין כאחת.

צרור או אבן כדי לזרוק בעוף, רבי אלעזר כו'. הסבר מה המשמעות שזורקים - והוא שמרגשת בה. הבאת שיעור מדוייק מברייתא - משקל עשרה זוז

אבנים של בית הכסא – היתר להוציאם בשבת – דיון בגודל
זונן שואל בבית מדרש ועונים לו: כזית כאגוז וכביצה.
זונן מקשה: וכי טורטני יכניס?
עשו הצבעה: מלא היד.

הבאת ברייתא עם דעות שונות:

רבי יוסי אומר: כזית כאגוז וכביצה	רבי שמעון ברבי יוסי אומר משום אביו: מלא היד
---	--

עוד ברייתא:

שלוש אבנים מקורזלות מותר להכניס לבית הכסא. וכמה שיעורן?	
רבי מאיר אומר: כאגוז	רבי יהודה אומר: כביצה (שיעור גדול ויותר)

קביעת רפרם בר פפא שגם באתרוג יש אותה מחלוקת

דברים שאי אפשר להשתמש בהם לקנח בבית הכסא

- אמר רב יהודה: אבל לא את הפאיס. מאי פאיס? אמר רבי זירא: כרשיני בבלייתא.
- אמר רבא: אסור למשמש בצרור בשבת כדרך שממשמש בחול. מתקיף לה מר זוטרא: ליסתכן? כלאחר יד,

כמה אפשר להביא לבית הכסא – תלוי אם יש בית כסא קבוע או לא (כמה גישות שונות איך לקרוא את הטקסט כאן)

גירסה 1: אמר רבי ינאי: אם יש מקום קבוע לבית הכסא - מלא היד, אם לאו - כהכרע מדוכה קטנה של בשמים. אמר רב ששת: אם יש עליה עד - מותר.

גירסה 2: אמר רבי ינאי: אם יש מקום קבוע לבית הכסא - מלא היד, אם לאו – כהכרע. מדוכה קטנה של בשמים - אמר רב ששת: אם יש עליה עד - מותר.

הבאת קושי מברייתא ששם כתוב שמי שמקנח בצרור שקינח בו חברו יסבול מתחתוניות שלושה תירוצים:

1. הא בלח, הא ביבש.
  2. כאן - מצד אחד, וכאן - משני צדדין.
  3. הא - דידיה, הא - דחבריה.
- עוד שאלה – מה אם נטשטש הסימן? אם היה רישומן ניכר – מותר